

பேர்ப்பகைப்புலத்தில் இருந்த பெண்கவிஞர்களின் வரிகளாக உயிரின் வாசத்தோடும், உணர்வு கொப்பளிக்கும் வார்த்தைகளோடும் வந்திருக்கிறது பெயரிடாத நட்சத்திரங்களின் கவிதைகள். பெண்படைப்புக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தனித்துவத்தோடு எளிய மாந்தர்களும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எளிமையான வார்த்தைகளோடு தாய்மையுணர்வுமூலம் தாய்கந்சேப்பு வரையான கவிதைகளைக் கொண்டிருக்கிறது பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள். ஊடகமும் விடியல் புதிப்பகமும் இணைந்து வளையிட்டுள்ள இத்தொகுப்பில் 26 கவிஞர்களின் 70 கவிதைகள் உள்ளன. அதிகமும் அறியப்பட்ட கவிஞர்களான அம்புலி, ஆதிலட்சுமி, கஸ்தூரி, வானதி, பாரதி ஆகியோருடன் அலையிசை, மலமைகள், தயிவன், நாமகள், சூரியநிலா, சூதாமதி, தமிழவன் ஆகிய ஓவ்வொருவரினதும் மீண்டும் மீண்டும் மறைபட்ட கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. மலேம; காந்தா, ஜயொ, கலமைகள், கனிமொழி, ஞானமதி, புரட்சிகா, கிருபா, நகுலா, நாதினி, பிரமீனி, பிரமிளா, ரஹிமார்க்கட், சிரஞ்சீவி, தயாமதி ஆகியோரின் ஓவ்வொரு கவிதைகளைக் கொண்டதாகவும் தொகுப்பு உள்ளது.

ஒரு பேராட்ட அமைப்பு என்ற சார்புநிலைக்கு அப்பாலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட தொகுதியாக இது இருப்பதை மூலத்தில் குறிப்பிடவேண்டும். அமைப்பு, அதன் கொள்கை, அதன் பிரச்சாரத்தவேளை என்ற முன்னுதாரணங்களை விலக்கிவிட்டுப் பார்ப்போமானால் பெண்படைப்புக்களின் வரிசையிலே பேரக்காலப்படப்புக்களுக்கு வலிமையேக்கக்கூடிய தொகுப்பாக அமைகிறது.

பேரக்கால இலக்கியப்போக்கினமைதிப்பிடுகின்றபோது அவற்றை பொதுவாக மீண்டும் வகையாக நோக்கலாம். ஒன்று சார்புநிலையாக வளையப்படும் படப்புக்கள். மற்றையது எதிர்நிலையில் இருந்து வளையப்படும் படப்புக்கள் - இவற்றை அரசியல் விமர்சனம் சார்ந்த படப்புக்கள் என்றும் கூறலாம். மீன்றாவது, சார்பும் எதிர்மின்றி நியாயத்தபேசும் படப்புக்கள் - இவற்றை காலங்கடந்தும் வாழக்கூடிய படப்புக்கள் என்றும் சொல்லலாம். சார்புநிலையைப்பேசும் படப்புக்கள்;

கூறித்த அமைப்பின் செயற்பாடுகளை நியாயப்படுத்துவதாகவோ அல்லது அதன் கொள்கை பரப்பலாகவோ இருப்பதற்கு வாய்ப்பு அதிகம். அது மறுபுறத்தில் அபத்தமாகப் படலாம்.

ஆனால் இத்தொகுப்பில் வந்துள்ள கவிதைகள் போர்க்காலத்தில் மக்கள் எதிர்கொள்ளக்கூடிய அவலங்களையும் அந்த அவலங்களைத் தீர்ப்பதற்கு புறப்பட்டவர்களின் உணர்வுகளையும் பசுவனவாக உள்ளன. போராடும்பவர்களின் பக்கம் நின்றுகொண்டு அதற்கான நியாயப்பாடுகளைப் பசுகின்றன.

ஓட்டுமொத்தமாக தொகுப்பில் உள்ளடங்கியுள்ள கவிதைகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்துலாம்.

1. போரினால் மக்கள் படும் அவலங்களைப் பசுதல்
2. பண அடக்குமுறை, சமூகத்தின் போலியை எதிர்த்தல்
3. விடுதலை வடிகையைப் பாடுதல்
4. வீட்டு, உறவு, இளமகை காலம் ஆகியவற்றை மீட்டுப் பார்த்தல்
5. உலகு பற்றிய பார்வை

இந்தப்போர் மக்களை எவ்வாறெல்லாம் அலகைக் கழிக்கிறது என்பதனை பல பண்கவிஞர்கள் பாடியுள்ளனர். காலங்காலமாக வாழ்ந்த பிர்வீ கத்தசேத்தவிட்டு ஏதிலிகளாக அலைந்துலாந்து வாழ்வணைய நிலையினையும், போரால் இழந்துவிட்ட உயிர்கள் பற்றியும் பலவிதத்திலும் பரேன் கரங்கள் மக்களின் மீது தொடர்ந்துகொண்டிருக்கும் அவலநிலையினையும் பாடுகின்றனர்.

“0000000 000000000000
000000
0000000000 00000 00
0000000 00000000 000000
0000000000 0000 00000000
0000000 000000
00 0000000 0000000000
000000 00000000000 - 0000
0000000000000000
00000000000 000000000000
000000000 0000000000000000 ?” (00000000000)

என்ற வரிகள் கிருஷ்ணாந்தி வனப்புணர்வு சமயப்பட்டு காலப்பட்டு சம்பவத்தை நினைவிட்டுகின்றன. மக்களை ஓடுக்குவதற்கு பாலியல் ரீதியான அடக்குமுறை ஒரு ஆயுதமாக அடக்கப்படுபவர்களால் மறக்கொள்ளப்படுகிறது. இது மக்களுக்கு மிகுந்த அச்சத்தையும் இயலாத்தனத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

ஒரு சாதாரண குடும்பம் என்ன நினைத்திருப்பான். தானும் தன் வீடும் தன் பிள்ளையும் தோட்டமும் என்று ஒரு குடிலில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் சாவின் எல்லைவரை விரட்டப்படுகிறார்கள் இது இன்னொரு கவிஞரையிடம்

“000000 000000000000 000000000000
000 00000000
00000000 000
0000 0000000000 0000 0000000000
000000000000
00000000000 0000000000000000 00000000 00000
00000000000 00000000 00000000
000 0000000 0000000 ?” (00000000)

இவ்வாறான துன்பங்கள் தொடர்வதற்குத்தான் காரணங்கள் என்ன? அந்தத் துன்பத்தை வலிமைபெற்றவர்கள் கிட்டடாக எளியவர்கள் மீது திணிக்கிறார்கள் என்பதனையும் இந்தக் கவிஞர்கள் பாடுகின்றனர். மக்களின் துன்பம் தொடர்வதற்கு படிப்படியாக மாறிக் கொண்டிருந்த அரசியல் நிலைப்பாடுகள் தான் காரணம் என்கிறார்கள்.

ஆட்சியாளர்களுடன் கைகூலுக்கிக் கொண்டு வந்த வல்லரசுகள் மக்களகைக் கொண்டு குவிக்க உதவியமையை கவிதையொன்று சுட்டிக்காட்டுகிறது.

“00000000 0000000000
0000000000 0000000000 000000
0000000000 0000000000
0000000 00000000000000.
00000000000000000000 000000 00000 00000000000
00000000 00000000 000000000
000 0000000000000000000000
00000000000 00000000000 00000000000 ” (00000000)

ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை ?” (ஐந்தாம் அட்டை)

என்று ‘கொழந்ததுக் கட்டைகள்’ கவிதையில் எழுதுகிறார். இன்னொரு கவிதை
புலம்பெயர்ந்து சனெற ஈழமகன் ஓர்வனபை பற்றிய சித்திரத்தை அழகாகத் தருகிறது.
புலம்பெயர்ந்து சலெல்லமுன் ஓர் ஆண்கன் வீட்டில் இருந்த நிலை,
புலம்பெயர்ந்தவர்கள் அங்கு எதிர்கொள்கின்ற வாழ்க்கை மூரண்கள், அவர்களின்
தாயகஉறவு பற்றிய அந்தரநிலை என்று பல விடயங்களை பாட்கிறார்.

வீட்டில் சாப்பிட்ட கோப்பையை கழுவாதவன் ஹோட்டலில் தட்டுக் கழுவிச்
சம்பாதித்து தன் உறவுகளுக்கும் தாயகத்திற்கும் உதவுவதையும்
சுட்டிக் காட்டுகிறார். போர்; மனிதர்களை எவ்வாறெல்லாம் மாற்றி விடுகிறது என்பதற்கு
நல்ல உதாரணம் இக்கவிதை.

“ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை
ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை
ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை
ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை.
ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை
ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை
ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை
ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை
ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை
ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை ஐந்தாம் அட்டை” (ஐந்தாம் அட்டை)

என்று இன்னும் பல சம்பவங்களையும் குறிப்பிடுகிறார். உறவைப் பிரிந்துபோன
ஏக்கம், தனிமவைவழி, மொழிக் கலப்பு ஆகியனவும் பச்சையுடன் இணை. ‘திரிவிருந்து
கூரலை உயர்த்தி கரத்தையிணைத்து துணையிருக்கும் உறவுகள்’ எனவும்
புலம்பெயர்ந்துபோன ஈழத்தமிழ் மக்களை நன்றியுடன் நினைக்கின்ற கவிதையாகவும்
இது அமர்த்திருக்கின்றது.

சமீகக் கொடும்மைகள் பற்றிச் சூட்டும்போது சீ தனம் பெறுதல் மற்றும்
பெண் அடிமதை தனம் பற்றிப் பாட்கின்றனர். பெண்ணைப் பார்த்துக் கூட்டக் கூட்டக்
கூனிந்து கொண்டோ (வானதி) காசினிக் குள்ளே மூடக்கிப் போகாமல் சமீகத் தளைகளை
உடக்க வளையவே வா என சமீகத்தின் பிற்போக்குத் தனத்திற்கும் அடக்கமுற்கைக்கும்
எதிராக எழுமாறு அறக்கை கூவும் கவிதைகளும் உள்ளன.

மகாகவி பாரதியை முன்னிறுத்திப் பாடவதுபோல் அமறைந்த கவிதையில் இன்று சீ தனம் வாங்கும் ஆண்களின் நிலையை பின்வரும் கவிதை சூட்டிக் காட்டுகிறது.

“0000 0000000000
000000000000 000000 00000000000000
000000 0000000000
00000 000000000000
000000 000000000000000000 ” (000000000000)

விடூதலை வடேகையை வளிப்படுத்தும் கவிதைகள் என்ற வகையில் பார்ப்போமானால் போராளிகளின் விடூதலையுணர்வு, அவர்களின் தியாகம், அவர்களிடம் இருக்கக்கூடிய நம்பிக்கை, எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தந்தைவாணிவு என்பன இக்கவிதைகளில் பச்சுப்படுகின்றன.

ஓராயிரம் விழிகளின் உறக்கத்திற்காக தங்கள் காவல் முக்கியம் என்று அம்புலி எழுதுவார். இரவு பகல் வயையில் மழை என்றும் பாராமல் அவர்களின் காத்திருப்பும் கவலிருப்பும் சுற்றிப்பிடப்படுகிறது. கொள்ளி வகைக் கிருந்த பிள்ளையும் போய்விட்டதே என்று கலங்கும் தந்தைக்கு தாயினிடாகப் பதிலுரைக்கும் போது இறந்தபின்னர் அடக்கம் செய்யும் மயானத்திற்காகவும் தான் நான் காவலிருக்கிறேன் (‘அப்புறமாய் வருகிறேன்’ - ரஹிமார் க்கிரட்) என்று பாட்கிறார் .

“000 00000 000000
000000
00000000000000 00000 0000000000
00000000 00000000
0000000 0000000000
000000000 0000000000000000 ” (000000000)

என்று ஒரு தாயின் உணர்வுநிலையில் இருந்து கொண்டுகுழந்தைக்குச் சொல்லும் வரிகளாக அவை அமறைந்து விட்கின்றன.

இதேபோன்று வானதியின் ‘எழுதாத கவிதை’ விடூதலை உணர்வையும் அதனை தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பினையும் ஊட்ட்கின்ற கவிதையாக அது அமறைந்திருக்கிறது.

“000000 0000000000000000 00000000
 000 0000
 0000000000000000000000 00000000
 00000 000
 0000000000 000000000
 00000000 0000000000 000000000 0000.
 00000000
 0000000 000 00000000
 00000000000000.” (000000)

என்று எழுதுகிறார். இதனை நானினி என்ற இன்னொரு கவிஞரை எழுதாதுபோன உன் கவிதையை எழுதுவதற்காக உயிரைக் கொலாக்கி உதிரத்தையாகக் கொடுக்கி அணிவகுத்து நிற்பவர்களைச் சூட்டிக்காட்டுகின்றார்.

இவர்களிடம் உலகு பற்றிய பார்வையும் உள்ளமை மற்றொரு சிறப்பம்சமாகும். குறிப்பாக மனநாடும் உலக நாடுகளில் ஒன்றான ருவாண்டாவில் நடந்த இனவழிப்பை இலங்கையில் நடந்த இனவழிப்புடன் ஒப்பிட்டுப் பாட்கின்றனர்.

“00000000 0000000000
 00000000000000 00000000000000
 000000 0000000000.
 00000000000 00000000
 0000000000 0000 000000
 0.00 0000000000
 000000 00000000000000
 000000000000 0000000000 ?
 000000 0000000 0000000 0000000000
 000000000 000000 00000000 0000 ?” (000000000000)

சர்வதேசம் பற்றிக் கருமும்போது அது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளைப் பெரிதாக்கி விடுகின்றன. இதனை ‘வல்லரசுகள்’ என்ற கவிதையிலே பாடும்போது

“ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்.
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்.” (ஊர்வலம்)

தாயகம், வீட்டு, உறவு பற்றிய உணர்வுநிலைகள் மிக அழகாக வந்துள்ளன. ‘அன்பான அம்மா’ என்ற பாரதியின் கவிதையில் சிறுவயது நினைவுகள், வீட்டு மற்றும் கிராமத்து நினைவுகள் வருவதனைக் காணலாம்.

இளமை நினைவுகள், பள்ளிக்கூட வாழ்க்கை, அதன்பின்னர் பல நண்பர்கள்தாம் இழந்துவிட்டமை, கால இழந்து விட்ட நிலையிலே அசையமுடியாத மரத்துப்போனதுபோல இருக்கின்ற நிலை... என கவிதையின் போக்குப்பற்றி மலேமும் குறிப்பிடலாம். அம்மா பற்றிய கவிதைகளும் அம்மா பற்றிய படிமமும் பல கவிஞர்களின் கவிதைகளில் அற்புதமாக வந்துள்ளமை கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கவை. தாயின் அன்பும் அவளின் அரவணைப்பும் துன்பங்களதைத் தாங்கிக்கொண்டு அவள் தங்களை வளர்த்து ஆளக்கியமையும் இக்கவிதைகளில் பாடப்படுகின்றன. மலேமும் தமது உணர்வுகளைத் தாயை முன்னிறுத்திப் பாடும் கவிதைகள் அதிகமாக உள்ளமையும் கவனிக்கத்தக்கது. தந்தையிடம் கற்றவனே டியததை தாயிடம் கற்றுதல், அவளை விட்டுப் பிரிந்து வந்த சோகத்தகை கற்றுதல் என்பன இங்கு முக்கியமானவை.

“ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்
ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்.” (ஊர்வலம்)

“ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்.
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்.
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்” (ஊர்ஜனம்)

என்று தாய் பற்றிய உணர்வையும் அவளின் அன்பையும் தவிர்க்கமுடியாமல் தாங்கள்
புறப்பட்ட நிலையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

நடலின் முன்னுரையில்: “பண்களாகக் காக வரையறுக்கப்பட்ட பல கலாசாரத் தடகளை
மீறிப் போர்க்களம் காணல், தலமைதத்துவப் பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளல்,
உளவு பார்த்தல், பல்வழிபட்ட நவீன இயந்திரங்களையெல்லாம், அவற்றைப் பழுது
பார்த்தல், சிக்கலான விடயங்களைத் தீர ஆராய்தல், முடிவுகளை எடுத்துத் தல், இரவுக்
காவல்களிலும் பணிகளிலும் ஈடுபடுதல், எல்லாக் காவல், தீவிர உடற்பயிற்சி,
இரகசியங்களைப் பணுதல், வர்பை வாசிப்பில் தரேச்சி என பல புதிய பரிமாணங்களை
எட்டியிருக்கிறார்கள்.” என்று இக்காலத்தில் இருந்த பண்களின் புதிய எழுச்சியை
போர்க்காலத்தின் புதிவாகக் குறிப்பிடுகின்றனர் தொகுப்பாளர்கள்.

இயல்புநிலை அழிக்கப்பட்ட சமூகவாழ்வுக்கு பாடப்பட்ட கவிதைகள் இவையென்பது
முக்கியமாக கவனத்தில் எடுக்கவேண்டியதாகும். கவிதைகள் எளிமையாக இருக்கின்ற
அதவேளை அவற்றின் புனைதிறன் உத்தியிலும் ஓரளவு சாதாரணத்தை
எட்டியிருக்கின்றன. தங்கள் பிரச்சினைகளை, தாங்கள் எதிர்கொண்ட இன்னல்களை,
காலத்தின் தவேயை பாடியிருக்கிறார்கள்.

உணர்வும் உயிரும் அற்றவற்றுவார்த்தகளை மாபெரும் படபெய்ச்சை
கற்றிக்கொண்டு நாங்களும் காலத்தின் வரலாற்று நாயகர்கள் தான் என
எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்களின் மத்தியில் இவ்வை உண்மையான எழுத்துக்கள் தான்
என்பதை இந்தக் கவிதைகள் உணர்த்திக்கொண்டிருக்கும்.

‘மறையாத மறுபாதி’, ‘சொல்லாத சதே’ போன்ற பண்புடைய பாளிகளின்
தொகுப்புகளின் வரிசையில் போர்க்காலப் படபெய்ச்சைகளில் பண்களின் குரல்களாக
வந்திருக்கும் ‘பெரிடாத நட்சத்திரங்கள்’ ஈழத்து இலக்கியப் போக்கில் கவனத்திற்

00000000 000000 - “0000000000 000000000000000000”

Written by - ச஠. க஠ணஸ்வரன் -

Saturday, 01 December 2012 23:39 - Last Updated Saturday, 24 August 2013 19:03

கரௌள்வணை஢ிய தரௌக஠ப்பாக அ஠நைத் தரௌக் கரௌது.

kuneswaran@gmail.com